

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618201585
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5618201585.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci žalobcu: L. P., nar. X.X.XXXX, s trvalým pobytom P. X. XX, V., zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom, so sídlom X. XX, V., proti žalovanému: Poľovné združenie Ostrô-Liptovský Trnovec, so sídlom Liptovské Matiašovce 79, 032 23 Liptovské Matiašovce, IČO: 00621587, zastúpeného JUDr. JURKOVEC ADVOKAT DK, s.r.o., so sídlom M.R. Štefánika 1822, Dolný Kubín, IČO: 36 832 103, o určení, či je žalobca členom žalovaného, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 21C/17/2018-279 zo dňa 29. októbra 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku I. ako odvolaním strán sporu nenapadnutom p o n e c h á v a nedotknutý.

Vo výrokoch II., III. rozsudok prvoinštančného súdu p o t v r d z u j e .

Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd konanie v časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia, že je členom žalovaného od 13.4.2017 do súčasnosti zastavil, vo zvyšnom rozsahu žalobu zamietol, žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o konkrétnej výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením. Po ustálení svojej vecnej príslušnosti sa súd zaoberal otázkou existencie naliehavého právneho záujmu. Konštatoval, že bez požadovaného určenia by bolo postavenie žalobcu neisté, resp. ohrozené, keďže žalovaný mu neustále znemožňoval výkon členských práv s odôvodnením, že nie je jeho členom. Poukázal, že z ustanovení stanov žalovaného upravujúcich podmienky vzniku členstva (na základe odkazu v § 33 ods. 2 písm. g/ zákona o poľovníctve) vyplýva, že sa rozlišujú žiadatelia o členstvo, čakatelia (na členstvo) a členovia (čl. II., bod 5.) Žiadatelia o členstvo sa tak môžu stať buď členmi alebo čakateľmi. Po uplynutí čakacej doby ešte nevzniká povinnosť čakateľa prijať za člena poľovného združenia (čl. II., bod 4.) Prijatie za čakateľa na členstvo tak nie je možné stotožňovať s prijatím za člena. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v 1. kole hlasovania proti prijatiu žalobcu za člena hlasovalo 9 hlasov, za prijatie žalobcu za člena s 0 čakacou dobou bolo 8 hlasov, za prijatie žalobcu za člena s 1-ročnou čakacou dobou bol 1 hlas, za prijatie žalobcu za člena s 2-ročnou čakacou dobou boli 2 hlasy a za prijatie žalobcu za člena s 3-ročnou čakacou dobou boli 2 hlasy. Na podklade uvedeného súd ustálil, že týchto 5 hlasov bolo podľa obsahu uznesenia súčasne za prijatie žalobcu za člena a súčasne aj za jeho prijatie za čakateľa na členstvo. Okrem toho, že takéto hlasovanie bolo v rozpore so stanovami, išlo i o zjavný nezmysel, nakoľko títo 5 členovia vlastne hlasovali za to, aby žalobca bol a súčasne aj nebol členom združenia. Ak by aj z dôvodu vnútorného obsahového rozporu nebolo

hlasovanie o členstve žalobcu v žalovanom neplatné podľa § 37 OZ v celom rozsahu, znamenalo by to minimálne neplatnosť týchto 5 hlasov. Tento vnútorný rozpor nemožno preklenúť ani výkladom alebo použitím dispozitívnych ustanovení. Ide o neurčitosť právneho úkonu podľa § 37 OZ pre jeho vnútorný rozpor. Ak by bolo pre neurčitosť neplatné celé hlasovanie, u žalobcu by tak jednoznačne nebola splnená základná podmienka vzniku členstva v združení podľa čl. II., bodu 6. stanov (prijatie za člena výročnou členskou schôdzou žalovaného.) Neplatnosť iba uvedených 5 hlasov by zase znamenala, že títo piati členovia nehlasovali ani v prospech prijatia žalobcu za člena ani v jeho neprospech a teda, ak by bolo hlasovanie vo zvyšku platné, za prijatie žalobcu za člena by bolo iba 8 hlasov, čo nie je nadpolovičná väčšina všetkých členov vyžadovaná v čl. V., bodu 4. a 5. stanov. Súd sa zároveň stotožnil so správnou argumentáciou žalovaného, že nadpolovičná väčšina hlasov všetkých členov musí byť dosiahnutá vo vzťahu ku každej čakacej dobe zvlášť, nie je možné sčítať hlasy v prípade prijatia žiadateľa za človeka dané za každú čakaciu dobu dokopy, nakoľko by nebolo ani zrejme na akú čakaciu dobu bol žiadateľ o členstvo výročnou členskou schôdzou prijatý. Pokiaľ ide o 2. kolo hlasovania, opäť je potrebné konštatovať, že žalobca nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov potrebných na prijatie za člena, dostal síce 11 hlasov za prijatie za člena (s čakacou dobou 0 rokov), ale zvyšné hlasy v celkovom počte 11, by nebolo možné považovať za platné, nakoľko aj v tomto kole bol pri hlasovaní zistený rozpor, išlo o hlasovanie za prijatie za člena a súčasne s čakacou dobou (1, 2 a 3 roky.) Týchto 11 hlasov nie je možné posúdiť ani ako hlasy v prospech členstva ani v prospech čakateľstva. Žalobca potom nespĺnil jednu zo základných podmienok vzniku členstva v žalovanom, ktorou je podľa čl. II., bod 6. stanov prijatie žalobcu za člena výročnou členskou schôdzou. Bolo by nevhodné, aby súd skúmal splnenie ďalších podmienok na vznik členstva u žalobcu, nakoľko všetky podmienky musia byť splnené kumulatívne. Žalobca doručil zmenu žaloby, ktorou žiadal pripustiť zmenu z pôvodného „súd určuje, že žalobca je členom žalovaného odo dňa 13.4.2017“ na petiu „súd určuje, že žalobca je členom žalovaného“. Napriek označeniu súd toto podanie považoval za čiastočné späťvzatie žaloby pre obdobie od 13.4.2017 do súčasnosti a v tejto časti konanie zastavil. Dôvody, pre ktoré žalovaný nesúhlasil s čiastočným späťvzatím žaloby nepovažoval za vážne dôvody podľa § 146 ods. 1 CSP. Pokiaľ žalobca namietal zvrät v právnom posúdení súdu oproti predchádzajúcemu konaniu, uviedol, že predchádzajúci rozsudok bol odvolacím súdom zrušený a vec mu bola daná na nové rozhodnutie, preto nebol viazaný svojím predchádzajúcim právnym názorom a ani odvolací súd ho v tomto smere k ničomu nezaviazal. Na začiatku ďalšieho konania, po zrušení predchádzajúceho rozsudku, opätovne oboznámil strany sporu so svojim novým predbežným právnym posúdením veci a dal im možnosť sa k nemu vyjadriť.

2. Čiastočné späťvzatie žaloby posúdil ako zavinenie žalobcu za čiastočné zastavenie konania, v ostatnej časti bol žalobca neúspešný a preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Vytýkal nesprávne skutkové zistenia prvoinštančného súdu v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, následne nesprávne právne posúdenie v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP a nesprávny procesný postup porušujúci práva žalobcu na spravodlivý proces v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Za nesprávne skutkové zistenia prvoinštančného súdu považoval záver o tom, že žalobca nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov združenia za prijatie na výročnej členskej schôdzi žalovaného za jeho člena. Poukázal na čl. II ods. 3, čl. V ods. 4 písm. d), čl. V ods. 5 písm. g) stanov žalovaného a podčiarkol, že stanovy žalovaného čo do hlasovania určujú na prijatie žiadateľa za člena jednu jedinou podmienku, a to zisk súhlasného nadpolovičného počtu hlasov všetkých členov. Neurčujú, že na prijatie za člena žalovaného je potrebná nadpolovičná väčšina hlasov všetkých členov žalovaného s čakacou dobou 0 rokov. V tejto súvislosti poukázal na čl. II ods. 2 a 6 stanov s tým, že pokiaľ žalovaný v súčasnosti tvrdí opak, je to len účelový výklad a prekrúcanie vlastných stanov, ktorému uveril súd. Zo zápisnice priloženej k žalobe z výročnej členskej schôdze vyplýva, že žalobca v hlasovaní o prijatí za člena (nie za čakateľa) získal:

- Proti prijatiu: 9 hlasov
- Za prijatie s čakacou dobou 0 rokov: 8 hlasov
- Za prijatie s čakacou dobou 1 rok: 1 hlas
- Za prijatie s čakacou dobou 2 roky: 2 hlasy
- Za prijatie s čakacou dobou 3 roky: 2 hlasy

V tejto súvislosti poukázal na to, že stanovy vyslovene hovoria, že na prijatie je potrebná nadpolovičná väčšina súhlasných hlasov za prijatie. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že hlasovaním za prijatie za člena s čakacou lehotou 1 rok sa vlastne hlasuje proti prijatiu žalobcu za člena, takýto výklad je v absolútnom rozpore s jazykovým vyjadrením. Zároveň dodal, že ak by členovia žalovaného mali záujem o neprijatie

žalobcu za člena, túto vôľu mali možnosť vyjadriť v hlasovaní zvolením možnosti „proti prijatiu“. Takto však hlasovalo iba 9 členov žalovaného z 22, čo znamená, že zvyšok bol logicky za prijatie žalobcu. To znamená 13 hlasov pre žalobcu za prijatie. Postačovalo mu však iba hlasov 12, z čoho vyvodil, že žalobca v hlasovaní získal nadpolovičnú väčšinu súhlasných hlasov za prijatie, ktorú stanovky žalovaného vyžadujú v prvom rade na vznik členstva v žalovanom. V tejto súvislosti uviedol, že stanovky žalovaného, jeho právne úkony, ako aj iné interné dokumenty treba vykladať z pohľadu bežných tretích „externých“ osôb, ktoré majú záujem o členstvo v žalovanom. Súd posudzujúci žalobu mal preto skutkový a právny stav veci hodnotiť optikou uchádzača o členstvo v žalovanom a nie z pohľadu žalovaného. Podčiarkol, že právna ochrana v zásadnej miere sa priznáva vždy strane s určitými legitímnymi očakávaniami, ktoré boli v nej vyvolané druhou stranou. V tunajšej právnej veci to bol práve žalovaný, ktorý v žalobcovi vzbudil dôvodný záver, že bol zvolený za jeho člena. O silnom presvedčení žalobcu svedčí o.i. už to, že sa svojich práv domáha súdnou cestou v tunajšom konaní. V tejto súvislosti poukázal na rozsiahlu judikatúru Ústavného súdu, ktorý jednoznačne priznáva v takýchto prípadoch žalobcovi zásadnú ochranu, nakoľko konal v dôvere v skutkový stav prezentovaný žalovaným. Za ústavne neudržateľné považoval, aby súd prvej inštancie rovnako ako žalovaný, v súčasnosti tvrdil, že hlasovanie žalovaného je neplatné, že o žalobcovi „omylom“ hlasovali zmätočne v dvoch kolách, ak údajne žalobca už v prvom nebol zvolený ani za člena ani za čakaťa. Za nie bez významu považoval, že žalobca svoje členstvo neodvodzuje iba od hlasovania, ale aj od ďalších právnych úkonov, ktoré žalovaný následne realizoval. Dňa 26.03.2017 žalovaný doručil žalobcovi oznámenie, že sa stáva členom žalovaného, zápisnicu o hlasovaní, žalobca zaplatil všetky poplatky, ktoré žalovaný od žalobcu riadne prebral, žalovaný žalobcovi predložil na podpis stanovky, ktoré žalobca podpísal, podpísal čestné vyhlásenia a tieto predložil žalovanému, ktorý ich prijal. Súd prvej inštancie pri právnom posúdení absolútne nezohľadnil legitímne očakávania žalobcu, ktoré v žalobcovi vyvolal žalovaný svojimi úkonmi. Nesprávne na vec aplikoval ust. § 37 OZ, čím sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci, odklonil sa od ustálenej judikatúry ÚS SR, v nadväznosti na čo žiadal rozsudok prvoinštančného súdu zmeniť, žalobe vyhovieť v plnom rozsahu a žalobcovi priznať právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok prvoinštančného súdu ako správny potvrdiť. Stotožnil sa so závermi súdu uvedenými v napadnutom rozsudku s tým, že tento je vecne správny, dostatočne odôvodnený, odzrkadľujúci skutkový a právny stav vyplývajúci z vykonaného dokazovania. Poukázal, že každé jednotlivé ustanovenie stanov žalovaného je nutné vykladať v kontexte so všetkými ostatnými ustanoveniami stanov a nie samostatne bez vzájomnej prepojenosti. Za nepravdivé tvrdenie žalobcu označil, že stanovky žalovaného neupravujú prijímanie za čakaťa. V tejto súvislosti poukázal na čl. II. stanov. Ak má byť v zmysle stanov žiadateľ prijatý za člena priamo bez nutnosti čakacej doby, musí o tejto forme prijatia rozhodnúť nadpolovičná väčšina členov tak, ako musí nadpolovičná väčšina členov rozhodnúť aj o prijatí žiadateľa za čakaťa pre každú dĺžku čakacej doby osobitne, pričom hlasy získané v hlasovaniach o jednotlivých dĺžkach čakacích dôb sa nespočítavajú, každé hlasovanie je osobitné, samostatné. Rozporoval tvrdenie žalobcu, že je nesporné, že získal 14 súhlasných hlasov za prijatie za člena. Ak mal byť žalobca prijatý priamo za člena, mal pri hlasovaní - „za prijatie s čakacou dobou 0 rokov“ získať nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov - t.j. 12 hlasov, čo v predmetnom prípade nezískal. Získal iba 11 hlasov, ku ktorým nie je možné pripočítať hlasy získané v hlasovaniach o ďalších bodoch - za prijatie s čakacou dĺžkou 1 rok, 2 roky a 3 roky, keďže uvedené predstavuje hlasovanie o osobitnej, samostatnej, vzhľadom k ostatným hlasovaniam nezávislej otázke. Ak by mali byť hlasovania o každej jednej otázke účinné, musí o každom spôsobe prijatia rozhodnúť nadpolovičná väčšina všetkých členov žalovaného. V tejto súvislosti poukázal i na to, že stanovky dvojkolový spôsob hlasovania o prijatí za člena neupravujú, poprel, že by žalovaný svojím správaním vzbudil u žalobcu legitímny záver, že je riadnym členom. Uvedené je v rozpore i s inými dôkazmi, ktoré boli vykonané - oznámenie o neprijatí za člena. Žalobca odvodzoval svoj žalobný nárok výlučne zo svojvoľného správania sa vtedajšieho predsedu žalovaného Ing. E., ktorý bez akéhokoľvek poverenia a s nepravdivými údajmi vyhotovil výročnou členskou schôdzou neschválené uznesenie a oznámenie o prijatí žalobcu za člena žalovaného, ktorý úmyselne uviedol nepravdivé skutočnosti a informoval bez poverenia najvyššieho orgánu žalobcu o tom, že bol prijatý za jeho člena. Urobil tak bez mandátu, pričom o výsledkoch volieb informoval iba 3 žiadateľov, pričom ďalších žiadateľov o členstvo, či už prijatých alebo neprijatých, neinformoval.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa §

385 CSP a contrario, odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinstančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinstančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

7. Za podstatné pre rozhodnutie odvolací súd považoval, že čl. II bod 5 stanov žalovaného rozlišuje medzi členmi, čakateľmi a žiadateľmi o členstvo s tým, že v zmysle čl. II. bod 4 stanov, po uplynutí čakacej doby nevzniká povinnosť čakateľa prijať za člena PZ. Dĺžku čakacej doby určí členská schôdza individuálne pre každého žiadateľa v trvaní maximálne 3 roky alebo rozhodne o odpustení čakacej doby. V zmysle čl. V bod 5 písm. g) stanov, súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých členov PZ je potrebný na platnosť rozhodnutia o prijatí žiadateľa o členstvo do PZ za člena PZ a stanovení dĺžky čakacej doby.

8. V zmysle uvedeného prvoinstančný súd správne ustálil, že prijatie za čakateľa na členstvo nie je možné stotožňovať s prijatím za člena a teda pokiaľ z uznesenia výročnej členskej schôdzy žalovaného konanej 26.3.2017 o 11.00 hod. vyplynulo, že v prvom kole hlasovania týkajúcom sa žalobcu proti prijatiu žalobcu za člena hlasovalo 9 hlasov, za prijatie za člena s 0 čakacou dobou (teda za prijatie za člena) bolo 8 hlasov, to znamená, že u žalobcu nebola splnená základná podmienka vzniku členstva v združení podľa čl. II bod 6 stanov, nakoľko za prijatie žalobcu za člena bolo iba 8 hlasov, čo v žiadnom prípade nie je nadpolovičná väčšina všetkých hlasov združenia (12 hlasov) vyžadovaná v článku V bod 4, 5 stanov. Pokiaľ ide o hlasovanie za prijatie žalobcu s čakacími dobami 1, 2, 3 roky (5 hlasov), týchto 5 hlasov nebolo možné považovať za hlasovanie za prijatie žalobcu za člena združenia, ale za jeho čakateľa. V tejto súvislosti sa odvolací súd stotožnil so záverom prvoinstančného súdu o tom, že 5 hlasov, ktoré bolo za prijatie žalobcu za čakateľa s čakacou dobou 1, 2 a 3 roky, nie je možné považovať za získanie nadpolovičnej väčšiny všetkých hlasov členov združenia za prijatie žalobcu za jeho člena a pripočítať ich k 8 hlasom za prijatie žalobcu za člena s 0 čakacou dobou (teda za prijatie za člena) a stotožniť sa tak s námietkami žalobcu uvedenými v podanom odvolaní. Už samotná skutočnosť, že sa o prijatí žalobcu hlasovalo aj v druhom kole, musela totiž jednoznačne u žalobcu vyvolať pochybnosť o tom, že bol v prvom kole prijatý za člena žalovaného a nenaplniť u neho akékoľvek legitímne očakávania s hlasovaním v prvom kole spojenými, nakoľko v opačnom prípade by k druhému kolu hlasovania nedošlo. Ani v druhom kole žalobca nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých členov potrebných za prijatie za člena, nakoľko pokiaľ aj získal 11 hlasov za prijatie za člena (s čakacou dobou 0 rokov), nezískal potrebných 12 hlasov, tak ako bolo vyžadované v čl. V bod 4 a 5 stanov. V tejto súvislosti prvoinstančný súd správne podčiarkol, že pokiaľ i žalobca získal v hlasovaní hlasy za prijatie za člena s čakacou dobou 1, 2 a 3 roky, išlo o prijatie za čakateľa na členstvo, pričom čakateľ vôbec v zmysle Stanov nemá prijatie za člena garantované. V nadväznosti na uvedené sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so záverom prvoinstančného súdu o tom, že žalobca nesplnil jednu zo základných podmienok vzniku členstva v žalovanom v zmysle čl. II bod 6 stanov a to prijatie žalobcu za člena výročnou členskou schôdzou.

9. Z rozhodnutia prvoinstančného súdu jednoznačne vyplýva, aké dôkazy vo veci vykonal, k akým skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov dospel, akú právnu úpravu na vec aplikoval, ako vec právne posúdil. Zdôvodnenie rozhodnutia prvoinstančného súdu bolo dostatočne podrobné a zrozumiteľné, odvolací sa preto v ďalšom stotožnil s odôvodnením rozhodnutia prvoinstančného súdu v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

10. V odvolacom konaní žalovanému ako úspešnej strane priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi s tým, že o výške trov odvolacieho konania rozhodne prvoinstančný súd samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

11. Rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca/ alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)